

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI
ÉRTESÍTŐJE

2019. február 10. XII. évf. 6. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	15:00 Szent László fiúkör
	17:30 csemői felnőtt hittan
	19:00 Fiatal házások csoportja
Kedd	18:00 haladó katekumenek csoportja
	19:00 Igekör
Szerda	18:30 Felnőtt katekézis
	19:45 Jegyeskurzus
Péntek	14.45 Szent Teréz lánykör
	18.00 Gimnazista-egyetemista ifjúsági csoport

Hirdetések

1. Hétfőn van a lourdes-i jelenések évfordulója, egyben a Betegek Világnapja.
2. Csütörtökön Szent Cirill szerzetes és Szent Metód püspök, Európa társvédőszentjeinek ünnepe.
3. A héten 15-én pénteken délután 17 órára várjuk a haladó elsőáldozók (akik második éve készülnek) szüleit megbeszélésre a plébániára.

ÉVKÖZI 5. VASÁRNAP

„Vessétek ki a hálót!”

„Amikor befejezte a tanítást, így szólt Simonhoz: „Evezz a mélyre, és vessétek ki a hálótokat halfogásra!” „Mester, egész éjszaka fáradoztunk, s nem fogtunk semmit, de a te szavadra, kivettem a hálót” – válaszolta Simon –, és így is tett, s annyi halat fogtak, hogy szakadozni kezdett a háló. Intettek a másik bárkában levő társaiknak, hogy menjenek segíteni. Mentek is, és úgy telerakták mind a két bárkát, hogy majdnem elsüllyedt.” (Lk5,4-7)

Péter és halásztársai régóta üzték a halászmesterséget, mindig itt halásztak, a Genezáreti-tavon. Úgy ismerték a tó tulajdonságait, mint a saját tenyerüket, hiszen oly sok évet, évtizedet is eltöltöttek halászattal a tavon. Mikor Jézus azt mondja, hogy evezzenek ki a mélyre és vessék ki a hálót halfogásra, Péter, mint jó szakember, megjegyzi, hogy egész éjjel kint voltak a tavon, mert éjszaka sokkal jobb halászni, mégsem fogtak semmit. Vagyis nincs értelme. Azonban Péter nem csak hallott Jézusról, hiszen már beszélt is vele közvetlenül, amikor testvére, András elvitte hozzá. Valamilyen szinten már föl is ismerték, hogy ő a Messiás, és látták csodáit is, legalábbis egypárat. Így tehát Péter, noha kifejezi azt, hogy mindazt, ami emberileg lehetséges, azt ők megtették éjszaka, és a halfogás esélye gyakorlatilag nulla, „...de a Te szavadra kivettem a hálót.” Ez a szakmai alázat, hogy ő félreteszi

Részletek a Szentatya, Ferenc pápa üzenetéből a 27. Betegek Világnapijára

„Ingyen kaptátok, ingyen is adjátok” (Mt 10,8)

a tudását, és Jézus messiási létében, személyiségében hisz akkor, amikor azt mondja, hogy kiveti a hálót. Nem is biztos, hogy ő arra gondol, hogy fogunk, vagy nem fogunk, hanem arra, hogy ha Te mondd, akkor én kivetem a hálót. Megteszik, és mindkét bárkát úgy megtöltik, hogy majdnem elsüllyed.

A mi életünkben Jézus nem emberi okoskodások alapján szól, tárja föl az Isten akaratát. Nagyon sokszor a mi emberi logikánk és tapasztalatunk egyértelműen azt mondja, hogy ennek így nincs értelme. Annyiszor megpróbáltam, annyszor csináltam, nem működik. Nem jutunk el Péter alázatához, nem jutunk el Péter hitéhez, hogy a Te szavadra viszont kivetem a hálót. A lényeg itt az, hogy „a Te szavadra”, vagyis azt teszem, amit Te mondasz. Nem azért, mert ez logikus, vagy nem, hanem mert Te mondd nekem. Csak így tapasztalhatom meg az isteni erőt és az isteni bölcsességet, ha megteszem, amit mond. Ha nem teszem meg, mitől lett volna csodálatos halfogás, mitől telt volna meg a háló, ha azt mondom, hogy sajnos nem megy, én fölösleges dolgot nem csinálok, majd legfeljebb jövő éjszaka újra próbálkozunk? Nem; „a Te szavadra kivetem a hálót.” Ez a gesztus az, ami megnyitja a többi apostoljelölt szívét, hogy fölismerjenek valamit, amit eddig még nem gondoltak. Itt most nem pusztán a halfogásról és a csodáról van szó, hanem arról, hogy Jézusra hallgatni kell. Olyankor, amikor látok egy gyógyulást, egy ördögűzést, bármi olyan csodát, ami „pusztán” Jézus isteni hatalmából fakad, akkor ezt szemlélhetem, jaj, de szép, micsoda fantasztikus dolog, hogy Jézusnak micsoda ereje van, de itt, ezzel a halfogással Jézus belenyúl az életükbe. Nem ő csinál valamit, hanem mond valamit az apostoloknak, hogy tegyék meg. Miután megtették, azután történik meg a csoda.

A mi életünkben azért van olyan kevés „csoda”, mert nem hiszünk Jézusnak és nem tesszük meg azt, amit mond. Így aztán persze, hogy nem történik semmi, szürkén és taposómalomként halad az életünk, sok-sok bosszúsággal és kevés örömmel, de Jézus nem kap benne helyet, mert nem tesszük meg, amit mond. Az apostolok hite és bizalma bennünket is indítson arra, hogy a hétköznapi életünkben – hiszen a halászat az apostolok hétköznapi életét jelentette – keressük és értsük meg, tegyük meg Isten akaratát, és akkor a mi életünkben is megjelennek Jézus csodái.

Péter atya

„A selejtezés és az érzéketlenség kultúrájával szembesülve rá szeretnék mutatni arra, hogy az odaadás modelljének kihívást kell jelentenie az individualizmus és a társadalmi töredezettség számára... A párbeszéd, mint az odaadás előfeltétele megnyitja az emberi fejlődés és növekedés előtt a lehetőségeket, ... Az odaadás ... abban különbözik az egyszerű ajándékozástól, hogy az ember saját magát tárja fel benne és kifejezi azt, hogy a másik emberrel kapcsolatba kíván lépni. Az odaadás egymás kölcsönös elismerése, ami a társadalmi kötődés nélkülözhetetlen alapja. Az odaadásban visszatükrözzük Isten szeretetét, amely abban érte el csúcspontját, hogy Jézus, az Isten Fia emberré lett és kiáradt ránk a Szentlélek.”

„Ne féljünk beismerni azt, hogy szükségét szenvedők vagyunk és képtelenek arra, hogy mindent biztosítsunk magunknak, amire szükségünk van, mert egyedül és kizárólag a saját erőnkre támaszkodva a korlátainkat nem tudjuk legyőzni. Ne féljünk ettől a felismeréstől: Isten saját magát megalázta Jézusban (vö. Fil 2,8) és lehajolt hozzánk, lehajol szegénységünkhöz, hogy segítsen minket – megajándékozva mindazzal, amit magunktól soha sem érhetünk el.”

„Arra hívlak mindnyájatokat, hogy mozdítsátok elő az önátadás és az önzetlenség civilizációját, amihez elengedhetetlen, hogy legyőzzük a haszonérdekelt gondolkodásmódot és a selejtezés kultúráját. ... Mind jól tudjuk, hogy az ember egészsége kapcsolatokra épül, emberi kapcsolatoktól függ és bizalomra, barátságra, szolidaritásra van szüksége. Ez egy olyan érték, amelynek teljes ízét akkor tapasztalja meg az ember, ha megoszt másokkal. Az öröm, ami az önzetlen adást kíséri, jele a keresztény ember egészségének.”

„Nagy szeretettel biztosítlak mindnyájatokat arról, hogy imádságban közel vagyok hozzátok és szívből adom apostoli áldásomat.”

Vatikán, 2018. november 25. Krisztusnak, a Mindenség Királyának főünnepén, Ferenc